He renders her fit for כהונה even in the situation where a majority of disqualifying people are available

OVERVIEW

הא דקאמרינן בפרק עשרה יוחסין (קדושין עד,א ושם) גבי אבא שאול - והא דקאמרינן בפרק עשרה יוחסין

And that which the גמרא states in פרק עשרה יוחסין concerning the משנה which states that אבא שאול –

היה קורא לשתוקי בדוקי -

would refer to a שתוקי as a שתוקי is a child whose mother is known, but not his father. When the child refers to anyone as his father, his mother silences him; hence the term אבא שאול would refer to this שתוקי by the name בדוקי; he is verifiable.

ומפרש בגמרא שבודקין את אמו ואומרת לכשר נבעלתי -

And the גמרא explains what is meant by בדוקי. This child can be verified as being a כשר child for we verify by the mother; by asking her who fathered this child? And when she claims that he was fathered by a כשר, she is believed and the child is כשר. We do not suspect that it is the child of a ממזר a סנמיר.

ופריך כמאן כרבן גמליאל תנינא חדא זמנא היתה מעוברת כולי -

And the גמרא challenges this explanation and asks like whom does אבא שאול challenges this explanation and asks like whom does אבא שאול rule; like משנה we already learnt this one time in a משנה; referring to our משנה, she was pregnant, etc. משנה maintains that if she claims לכשר נבעלתי she is believed –

פירוש $^{\epsilon}$ והוה ליה למימר וכן אמר אבא שאול וכן פירש שם בקונטרס - פירוש $^{\epsilon}$ the explanation of this question in the גמרא is why does the משנה state this ruling of משנה as an independent ruling when the משנה should have

¹ It seems that ריב"ל derives this from this תוספתא סf או עדות וכו' which is cited in our גמרא. The fact that ר"י was even in a case of רוב פסולים. רוב פסולים

 $^{^{2}}$ פרק עשרה יוחסין דף סט,א.

 $^{^3}$ The term פירוש (מוס כלומר (כלומר)) are used when the explanation given is different than the apparent explanation. The simple interpretation of the question is why אבא mentions this דין at all, since it was already taught by רבן גמליאל (רש"י) reject this ('simpler') explanation is because it is not understood why the opinion of אבא שאול should not be added to that of ר"ג and "ר"ג Especially if he was a later אנא, as is apparent from the גמרא.

stated, and אבא שאול also stated as ר"ג, that the נאמנת is נאמנת to claim לכשר נבעלתי. It seems that אבא שאול is merely agreeing to the ruling of ר"ג, and so does רש"יר there explain it in the same manner as תוספות stated.⁴

ומשני דאבא שאול עדיפא מרבן גמליאל דאי מהתם הוה אמינא ברוב כשרים אצלה כולי -And the גמרא answered that the reason the משנה cites אבא שאול as an independent view, not merely as agreeing with ר"ג, is because אבא שאול teaches us more that ר"ג, for if from there; from our משנה in כתובות where states that she is נאמנת, I may have thought that she is believed only when there are a majority of כשרים by her, etc. Therefore אבא שאול teaches us that she is believed to say לכשר נבעלתי even if there are רוב פסולים אצלה. This concludes the citation from the גמרא in מסכת קדושין.

חוספות now presents his question:

אף על גב דאמרינן הכא דרבן גמליאל מכשיר אפילו ברוב פסולין even though the גמרא states here in the name of ריב"ל that מכשיר is מכשיר even by מכשיר ברוב פסולים. Why does the גמרא say there that מכשיר ברוב פסולים is the addition of אבא שאול and we do not know this from ר"ג, when our אבא מרא clearly states that ד"ג is ברוב פסולים even מכשיר.5

מוספות answers:

- אבא שאול קאי אמתניתין וממתניתין לא משמע מידי דאיירי ברוב פסולים is referring to our משנה itself and from our משנה (in כתובות) per se it is not indicated at all that it is discussing a case of רוב פסולים. It was only (the ריב"ל (אמורא who maintains (by inferring from the ברייתא) that מכשיר is מכשיר even ברוב פסולים. The משנה itself gives no such indication. Therefore the גמרא states that by citing משנה as making an independent statement in the משנה, this indicates that itself views the הכשר to be effective even ברוב פסולים.

concluded that the discussion of the מרא in קדושין concerning the difference

 $^{^4}$ רש"י there states that the question was that the משנה here in כתובות should have added: יכן היה אבא אומר כדבריו', (and it should not have been mentioned in אומר בדבריו', at all).

⁵ תוספות prefaced this question by first interpreting that the question of the גמרא was that the הוספות should have stated א"ש should not have been quoted at all (see previous footnote # 3), משנה would have no question. The גמרא cannot ask that the משנה should not teach us a דין (or an משנה); the משנה itself wants to teach us this דין. However, since the question there was that the משנה (here) should have stated אמר א"ש, וכן אמר the subsequent answer there is not understood. Granted that א"ש wants to teach us that he is רוב by , so why did not the משנה simply משנה, but ברייתא, agrees to that as well (as ריב"ל inferred it from the ריב"ל, state that וכן אמר א"ש. (See מהר"ם ומהרש"ל.)

between אבא שאול is only regarding what is apparent from the ה"ג autiself; not how the subsequent אמוראים interpreted the משנה. This leads חוספות to discuss an additional difficulty. The גמרא there originally stated that אבא שאול is adding on to דר"ג that even the daughter is תמרא. The גמרא there rejected this interpretation. כשרה לכהונה continues to discuss that

הא דפריך התם לעיל למאי דהוה בעי למימר דאבא שאול אתא להכשיר בבתה - And that which the גמרא there, previously challenged according to that which the גמרא originally wanted to say that אבא is coming to add on גמרא, that the daughter is also כשר (even though she has no הכשר הבת הכשר הבת is adding אבא שאול she has no הכשר הבת הכשר הבת הבת is adding אבא שאול הניחה למאן דאמר לדברי המכשיר בה פוסל בבתה -

This answer is appropriate according to the one who maintains that even who is מכשיר the mother, nevertheless he disqualifies the daughter. We can then explain that π is adding that even the daughter is כשרה –

אבל למאן דאמר מכשיר בבתה מאי איכא למימר -

However according to the one who maintains that מכשיר בבתה also מכשיר בבתה what can be said! What is w" adding to "ר"ג? This concludes the citation from the large statements. According to what was previously said that we do not concern ourselves with other statements; only with the statement of the משנה, what is the s'מוראים question. In the משנה it is not at all clearly stated that משניר בבתה is ר"ג (in fact it is a מחלוקת between the אמוראים as to what "ר"ג rules concerning the בת הוא ', therefore it can easily be assumed that משנה is coming to add that even the בת הוא יה וויע הערא הוא וויע הערא וויע הע

מכשיר ברוב פסולים answers that there is a difference between the assumption of מכשיר ברוב פסולים (which we cannot assume from the משנה (משנה the assumption of משנה (which we can assume from the משנה):

התם פריך שפיר דאפילו לזעירי⁷ לשון המשנה דקתני מה טיבו של עובר זה -

 $^{^{6}}$ רבי יוחנן and רבי immediately following our אמרא.

There (in the case of מכשיר בבתה) it is a proper challenge for even according to זעירי who maintains that מדברת means מחרה and therefore we are not compelled (as according to רב אסי) to interpret the duplicity of מחרה and להכשיר בבתה to include להכשיר בבתה להכשיר בבתה nevertheless even according to זעירי the syntax of the משנה which reads, 'what is the nature of this fetus'; this syntax of mentioning the child –

משמע דאתי להכשיר בבתה:

indicates that מכשיר is coming to be מכשיר even her daughter⁸. Therefore since this is indicative in the מעשה itself (as opposed to מרא being מכשיר ברוב פסולים which is not indicative in the מענה itself), therefore the גמרא there in קדושין asks properly that according to this מ"ד, there is no need for א"ש to add להכשיר בבתה because ר"ג already clearly stated it in the משנה by using the term מ"ב של עובר זה'.

SUMMARY

Our משנה does not indicate whether משנה וה' is מכשיר ברוב פסולים; we know it from מכשיר ברוב פסולים משנה וחלים. Our מכשיר בבתה וה' is מכשיר בבתה מכשיר מכשיר (according to מה טיבו של עובר זה) since it uses the expression מה טיבו של עובר זה.

THINKING IT OVER

- 1. The אבא states that אבא teaches us that she is רוב even by רוב even by פסולים. Do we know this (only) because otherwise אבא is redundant (to ,or do we know it from the ruling of אבא itself?
- 2. When the גמרא states that אבא שאול teaches us that נאמנת even ברוב פסולים, does that meant that (only) אבא maintains that or that (even) ר"ג maintains that?

 $^{^{8}}$ Otherwise, the משנה should have stated, איש זה טיבו של אם or מה כיים של אבין של אבין של אבין של איש זה.